

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι, ὥσπερ σκύβαλα, τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα, καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχή, νιφετῶ τε καὶ καύσωνι, ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφική, ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θεῖα, ὡς Ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῶ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κηῖσασα τὸν Σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σὺ μοὶ δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὧ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κηῖσασα, τὸ Ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείω ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαν τὰ σύμπαντα, σὺ μὲ ἐνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Ἀθλοφόροι Κυρίου μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν, ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὑμνοὶς γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τὸ θαυμαστῶ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες, Ἄσωμέν σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη».

Ὑμνοὶς τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν Ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστὲ μοὶ οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἰκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ἄσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις, ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ὅλβον τὸν φθειρόμενον ἐν γῆ, καταλιπόντες Ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε, τὴν μὴ σαλευομένην Βασιλείαν, ἧς νὺν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστική, ἦν, Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ ἐξ ἧς ἀρρήτω λόγῳ, προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Ἰερευσαντες ὄλον, τὸν ἐαυτῶν Ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὄλωσ, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, προσενηνόχατε, ὀλοκαυτώματα θεία, ἐαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεμστρόφως ὀδόν, τὴν τεθλιμμένην πατοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε, τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ῥοαίς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἑκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον

Ἐνοικήσας Παρθένω σωματικῶς Κύριε, ὄφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμᾶς, καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως Κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τῷ τοῦ υἱοῦ σου Καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας, κυρίως σὲ Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζομεν Ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας, διό, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεςιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἠνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ ἱππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐρήμῳ ἀνίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὀρῶν ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ῥιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίῳ αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῶσαι τοὺς Ὅσιους ἠπειίετο.

Ἀγρίως τὰ κύκλω, περιλαβῶν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος, νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὄφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ἰοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφόρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος, θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφῆλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκεστοῖς, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ῥεούσης ἀπήτουν, ὕλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυρός, οἱ τῇ γῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες, οἱ δὲ γενναῖοι ἐν

οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβόων, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς θῆρες ῥοπάλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τοὺς Ὀσίους καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τοὺς σφῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες, ἀλλ' ἀνένευον Πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευροῦ μενοι.

Θεοτοκίον

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἁγίων κραταίωμα, καὶ τῶν Ὀσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τι με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Μνηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ, τὸν θεσμόν τῆς τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεισαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον πάθος μιμούμενοι.

Ἄγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ θελημάτων σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγμά σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον, τῷ γὰρ σῶ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ θεόφρονες εἴλοντο.

Ῥαντισθέντες ὑσσώπω, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις αὔθις, ἐρραντίσθητε αἵμασιν Ὅσιοι, ἐν φορᾷ πυρὸς δέ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνητος».

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπηξαν, οἱ θεράποντες Χριστοῦ, τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Ὑπονοοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ρίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἄφθαρτα.

Ῥώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ ἐτρέψαντο, τοῦ νοητοῦ ἀλάστορος, καὶ βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τοῦ καθελεῖν Αἰγύπτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξιάρχιον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι

- Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
- Πόνων χάριν δέχεσθε καὶ τῶν αἱμάτων.
- Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῶ, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχοι

- Δηλοῖ γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
- Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ Ῥοδιανός, ὡς ἐρυθρὸν σοὶ ῥόδον,
- Χριστὲ προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἄμωμον ἱερεῖον ὄφθης Ἀκύλα,
- Τμηθεὶς ἀμώμω Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
- Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἶφει χεθῆτω, κὰν κοτύλη φησὶ μοί,
- Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες, μορφὴ Ἀγγέλου συγκαταβάσαντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκραύγαζον, Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἀπηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας, Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἡγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὧ Λυτρωτά, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ θεολατρίας, τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπηξαν, τὰς σᾶς κατέχοντες ἐντολάς, ὡς ἀκοάδαντον θεμέλιον.

Ὅλον πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν Χριστέ, θυμὸν δὲ κατὰ τῆς ἀμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐηρέστησαν πανσόφω χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θεράποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἓνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες, Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι, δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος, εὐσεβείας δὲ αἱ θεόφθογοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Οὐρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι, οἱ ἰσαγγελοὶ ὁλονύκτιοι, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότη, ἠκολούθησαν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥάβδοις συνθλαπτόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, Ὑμνεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀλοτρόπως σώμα τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελλον, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες, ἡμεῖς γὰρ σε ἓνα τῆς θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι».

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ κοσμοκράτορος, τὰς μηχανάς, ἤσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὀρμᾶς, διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, Ἀγνοθέτου ἐκομίσαντο.

Ὁ παῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἄντρου στενοῦ, χάσματι καθείρχητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἵμασι, καύσει τε πυρὸς καὶ τῆ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσμυχούση, ἀτμίδι ἐκπνιγέστες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι, καὶ γὰρ ἐνίκησατε εὐκλεῶς, καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασι Ἁγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμπούς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ Πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σὲ πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.